

а на папері — ніби стежка звивиста
накреслена зрадливим олівцем
а в центрі тиші — ніби філігранний зойк
сопілки що заманює мандрівника

а поза літом — ніби нескінченна втеча від
минулого в неспокій недоступного
а вже за нами — ніби сонях сонця гнеться до землі
і повінь розриває непохитні всі мости

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».